

**THE BLAZING
LIBRARY**
●
Biel Mesquida

19

Col·lecció poesia de paper

849.915
MES

Biel Mesquida Amengual

Col·lecció poesia de paper

19

Palma 1994

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

5101745573

Y-510175634

© de l'edició: Caixa de Balears, «Sa Nostra» i Universitat de les Illes Balears

© del text: Biel Mesquida

Edició: Universitat de les Illes Balears
Servei de Publicacions
Campus de la UIB
Cas Jai. Cra. de Valldemossa, km 7.5
E-07071 Palma

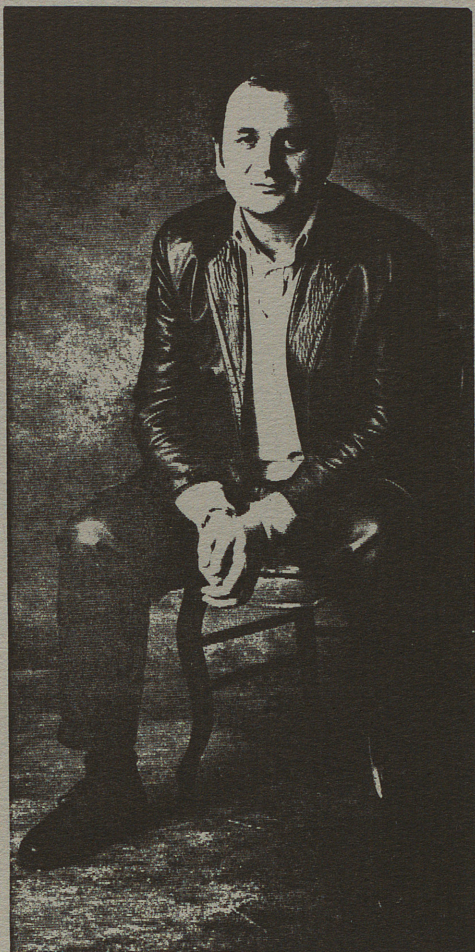
Fotografia de l'autor: Gabriel Ramon

Imatges: extretes del catàleg «Le Bruit des Nuages», de Peter Greenaway, conjugades
amb dibuixos d'Aina Bonner

Realització electrònica: Jaume Falconer sobre una idea de l'autor

Disseny de la col·lecció: Jaume Falconer

Impressió: IMPRESRÀPIT, c/ del Baró de Santa Maria del Sepulcre. Palma
DL: PM 176/94

NOTA SOBRE AQUESTA EDICIO

Excel·lent panoràmica de l'escriptura poètica de Biel Mesquida, aquest recull ofereix una breu mostra de vint-i-cinc anys de poesia. Llegits com un conjunt orgànic i coherent, els textos seleccionats posen en relleu una de les constants de Biel Mesquida com a escriptura. De fet, llenguatge i corporeïtat es fonen en la imatgeria i la paraula poètica de l'autor, fagociten la diversitat del món —cultura, història i naturalesa (mediterrània)— i creuen els signes d'una cartografia del desig i de la plenitud carnal. Cos i paraula, sempre surant sobre un magma complex de culturalisme i tradició poètica pròpia, naveguen des de la ruptura «novíssima» dels poemes dels anys seixanta —el moment d'un *Adolescent de sal* sorprenent i, encara avui, renovador—, fins a un experimentalisme verbal i imaginari que, després d'haver passat per la impudícia excitant d'*El bell país*, arriba per ara a un retrobament amb les estructures estròfiques i amb la rima, que torna a possibilitar una renovació de la recerca permanent en el cos i en el llenguatge de la imaginació humana.

Francisco J. Díaz de Castro

THE BLAZING LIBRARY

Si pogués acordar raó i follia

J. V. Foix

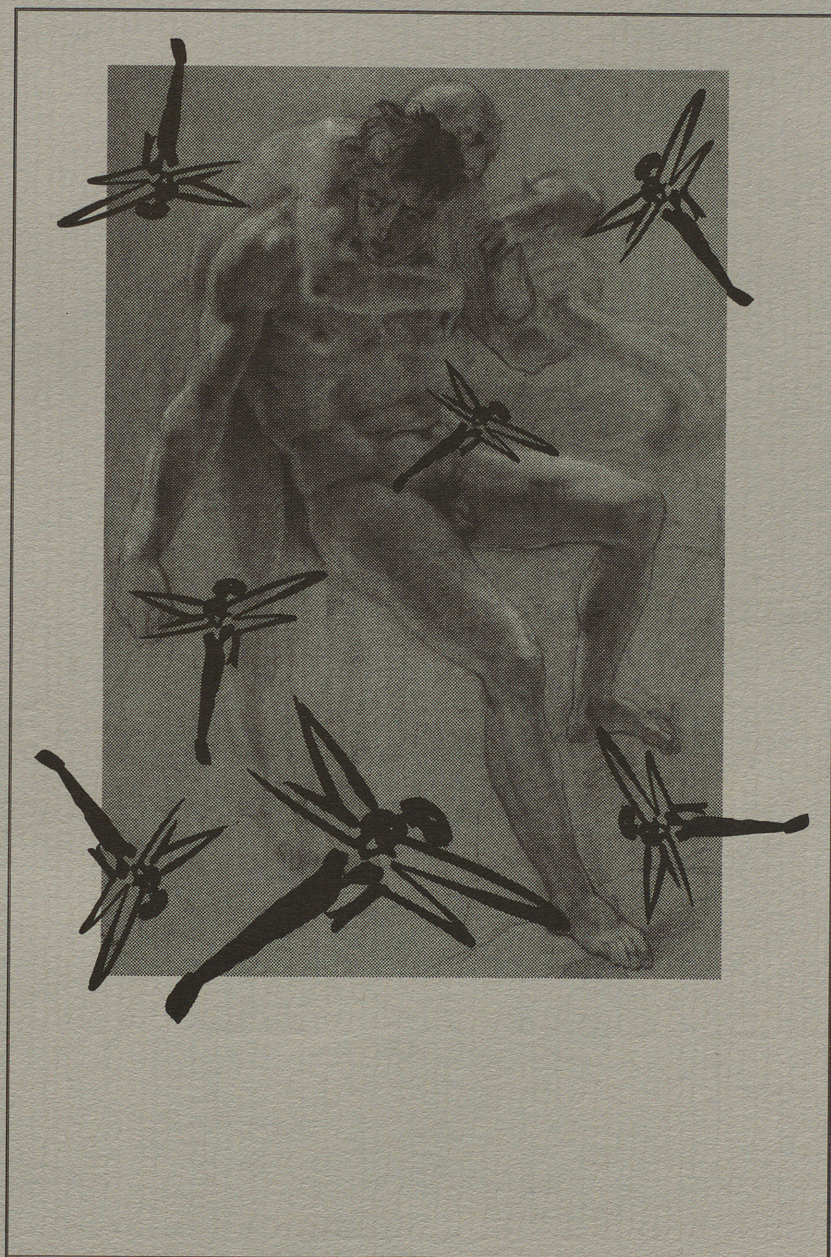
*...; e é o uso da sensibilidade e não a própria sensibilidade, que vale
em arte.*

F. Pessoa

Un poeta ha de ser més útil que cap altre ciutadà de la seva tribu.

I. Ducasse

To my Reader

SGT. PEPPER'S WANTS YOU: AUCA

*El seu cap serà penjat a la Porta Pintada
i el guardaran de nit perquè no parli.*

B. Rosselló-Pòrcel

*La substitució del principi del plaer pel principi de la realitat és el gran
esdeveniment traumàtic en el desenvolupament de l'home.*

H. Marcuse

J

a tot s'ha acabat,
els teus llavis i el teu nom també,
no m'enrecord; però retorn amb el cor
sense trasplant, capolant-se solitari al ritme d'espatlles
alçades, trencades, amarades de no portar sacs de ciment,
ni trets per les clavícules, subversives de ser massa netes;
és un bon lloc (on et vaig conèixer) aquesta discoteca eixordadora
on hem anat tantes de vegades aquest estiu de 1968
ple de salobror i centramina per no veure la gent amb el gavatx
ple de perdigons
de plom, científicament metàl·lic, i fugir de les notícies xopes
de baralles
amb sang senzillament vermella i vessada amb esterilitat d'erm.
Veniu Cors Solitaris al Club dels Cors Solitaris del Sgt. Pepper!
El Sgt. Pepper que ho coneix quasi tot us espera.
El Sgt. sap tot el gel que hi ha rera les condecoracions dels herois
de guerra i ha begut tot el trencament dels qui no tenen cames:
perquè el Sgt. Pepper no té cames.

Fusta i bastons per trepitjar
els crits d'una gavina, amb l'ala tallada de fosca, que rosega un peix
color de plata i aquest cavall de l'arada romana, sense tractors,
mor podrit per la pau de les fletxes a la panxa plena de cucs
i mosques verdoses; mentre el foraviler, aquell de terra d'altri,
és enterrat davall quatre terrossos vermellíssims i l'observen,
amb serena fredor, els ulls amb *smoking* i estadística
econòmica,

les paraules dels Beatles arrabassen amb la dolça música
tot l'esguard d'aquest cementiri que ens envolta.

(On han llenegat
els teus mugrons de pedra?) Hi ha bones piques al Sgt. Pepper's

i podreu triar un cosmopolitisme de divises, cabells, pits embrunits
de cala i arena i sal
amb oli enverinat i desig estrictament calent. (No cal cridar que les
teves mans
són velles de llunyania i que les meves sofreixen engrunades de
silenci.)

Veniu Cors Solitaris al Club dels Cors Solitaris del Sgt. Pepper!
(El teu cos ahir aferrat al meu amb desesperació, per enmig del
naufrazi
ardent del vodka, de la trompeta i de la bateria va ser l'única
conquesta.
He besat llargament aquests llavis dintre dels meus llavis i sé tot
l'estremiment
d'una pell tan de pedra tendra.) Quan les metralletes, massa enfora,
són trons, i calaveres travessades de ferro rovelladíssim, sense ni
una llàgrima.

Si veniu, el Sgt. us contarà la història de molts Cors Solitaris:
No, no podrà dir-vos res de la trencadissa seda de l'últim vestit
de Marilyn, ni dels seus genolls descalços enmig de l'arena i l'aigua
de mar
a la llarga platja perduda

la darrera nit, sense assutzenes,
ni de l'ofegor
al coll tan bell envoltat de perles blanquíssimes, ni de la mà
que, amb calfreds de tendresa, tragué les pastilles de Nembutal
lentament,

ni escoltareu el xiscle llarguíssim entre un oceà d'aigua i ones,
amb el cos perfecte, obert de rosa seca i horabaixa.
Veniu Cors Solitaris al Club dels Cors Solitaris del Sgt. Pepper!
Aquelles coses que havíem de fer i no hem fet aquest estiu,

companys de tempesta,
asseguts rera les taules del projecte i el canvi, tan immòbils!,
amb un vas de ginebra i fel de por; cansament fàcil de màrtir,
àcid i tàcit com la covardia. En Carles Marx ens mostrarà el
llumeneret blau,
quan el Sgt. us conti on el va conèixer aquell hivern al Londres
boirós

de gas tòxic supermodern i nins encadenats amb argolles
clarament de fermar,
treball d'esclaus nou de trinca sense benzina i carn jove, obertament
escorxada

davall màquines de parir teixits daurats de Lord i escopinada. I el
Sgt. et dirà
que Engels cridava també aquell 1847 per una història menys
bestial i cosmètica
de cossets sota peus amb ximeneies altíssimes vomitant pell de
pobre,
perquè sempre hi ha hagut pobres de pa, i més pobres de veu, i
més pobres de lletra
quan el vapor els deixava cecs amb un cop a les ninetes per
encendre llums
de palau i Mozart de festes galants, cera bollint i escots
blanquíssims
vora la catedral amb canonges d'escarabat, carrers d'ombra i llits
amples tapats
de cobricels fets de venes pastades amb fibra duita d'Àsia o una
altra colònia productora i anegada
pels drets de l'home, inviolables, allà enfora.

Perquè les catifes
i els marbres no en saben res dels peus del pescador que arriba
amb l'escata oberta, olorós d'alga i treball per l'esforç de les xarxes;
quan, nosaltres, ara que ha passat un estiu, amb massa estèril
paraula

per l'esquena i la masturbació verbal a balquena
seguim gemegant tristeses de xarol i aire condicionat pels focus.
Veniu Cors Solitaris al Club dels Cors Solitaris del Sgt. Pepper!
(El teu t'estim esbucat; deixalla d'uns ossets estojats pel record.)
I aquelles roses d'adolescent just deixen de ser roses quan són pols
de rosa per les nafres d'aquesta llum esfereïdora de claror i lucidesa
quan a *La solitud del corredor de fons* En Colin
escup; «Amb mi que no comptin»
i contem contes de bruixes i princeses. De sobte
la llum cega d'un flash.
Flash.
Gest de ball o de dolor o de covardia o de lluita pel ritme.
Flash.
Altre gest de ball o de dolor o de covardia o de lluita pel cor.
Flash.
Un altre gest de ball o de dolor o de covardia o de lluita pel cervell.
Flash.

Humanae Vitae i Amor.

Flash.

Txecoslovàquia i Imperi.

Flash.

Biafra i Grups Ètnics.

Flash.

Sempre Mitjà Orient i Al·là-Jehovà.

Flash.

Sempre Vietnam i Llibertat.

Flash.

Sempre la Pau Morta.

Flash.

Sempre més Pau de Victòria.

Quan el Sgt. us conti els Jocs Olímpics del 36 a Barcelona que no es
feren
perquè una aligota amb dents deia que hi ha feixistes valors més
alts

i Mèxic xiscla un davallament de músculs i atletes i cossos romputs
a la plaça de les Tres Cultures quan a les pel·lícules d'indis
els vaquers guanyaran abans de sortir la paraula «*fin*» i els vermells
tan dolents com una cabellera arrabassada amb cervell i tot no
tenen res a fer mentre en Paul crida pels altaveus que un dia
tendràs 60 anys

com ara ha passat un estiu.

(Tot el meu cos dintre el teu, ofegats pel sacorrim roent de la
memòria.)

Veni Cors Solitaris al Club dels Cor Solitaris del Sgt. Pepper!

I l'inútil cansament de no saber engrunar-te i cridar: Alegria! sense
Sade

ni còctels d'anestèsia i hòstia mentre Miró pinta
dins una taca roja una vella que agonitza damunt un braser
amb una mosca per les rues de la galta
quan el Sgt. et digui que així i tot, sense escepticismes de cremar
i llàgrimes de saliva, continua la lluita, encara que el seu cap
sigui penjat a la Porta Pintada i el guardin de nit perquè no parli
quan, un altre pic, en Paul xiscla pels electrònics que un dia potser
tendràs seixanta anys
com ara ha passat un estiu.

(Un glop de perfum dins la boca dels caníbals, Palma, 1969)

ADOLESCENT DE SAL

Ce n'est pas seulement sexuel, l'homosexualité, c'est beaucoup plus vaste que ça. Beaucoup plus terrible. Infernal. Du point de vue de dieu, on peut expliquer la finalité de presque tout. Sauf ici, ici on ne peut pas l'expliquer. C'est exactement de la même façon que la mort. Dieu c'est réservé ces domaines-là. Dieu a décidé que l'inexpliqué de sa création, ce serait ces deux choses-là: la mort et l'homosexualité.

M. Duras

Arossegaves la teva bellesa per aquella platja a les fosques i l'aigua frissava d'esborrar les teves passes insinuades lentament ran de l'escuma.

Eres de sempre mentre la teva cintura esmolada s'enfonsa per disigs i estrelles.

Els omòplats alegren quan t'acotes per acaronar una copinya espenyada que culls, després, i amagues dins la pell de l'eslip prop de les arrissades ones del toís i la voluminosa capacitat de plaer.

(El bell país on els homes desitgen els homes, Barcelona, 1974)

ELECTROENCEFALOGRAMA D'UN AMOR ANAL

Duies el bellugueig dels teus glutis, amb la corba tremolosa, com un arc tensíssim, tapat per un cenyit llenç ple de taques d'una crua extensió d'ulls d'home.

Vingueres travessant les hores, els esbarzers, els codis civils.

Les espirals foren creades en topar ungla contra ungla, bes contra bes, verga contra verga.

S'aixeca, lenta i majestuosa, aquella doble erecció que la gegantina ombra, inventada per la claror de la foganya tenyida de vapors taronja i carabassa, rapinya els murs coberts de paper de plata.

Lluitam entre crits i marors pel descobriment.

Hauríeu hagut de fer un esforç per comprendre la disposició de la verga i l'anús, emboirats i confusos, dins saboneres d'argent que repeteixen com un eco els acords matisats de la joia d'unes cordes vocals, el triomf del cul i les seves ignorades i prohibides felicitats.

A una paret d'un carrer nocturn un minyó amb una atxa encesa a la mà dreta i una embosta de merda al puny esquerra escriu amb alegres majúscules:

JOAN I TONI S'ESTIMEN MOLT.

(El bell país on els homes desitgen els homes, Barcelona, 1974)

LLUITA DE CLASSES

E

ra primavera i plovisquejava. La taula, els llibres oberts, un ram d'octavetes trepitjades.

L'horabaixa i els trinxets sense metralletes.

Encara que no ho cregueu la fosca dels núvols regalima un argent malaltís com aquest raig de suor, tan estantissa, a l'emblanquinat i a la mirada.

El pare a la feina. La mare a la modista.

Qui descobrirà quantes busques aturades duc rera els llavis?

Tocaren el timbre.

Així de complicat.

En obrir la porta m'investia aquella ona bruna de pell i un calfred lluent de pluja.

Podré dir el teu nom, al·lot despentinat, que t'abocaves tot sencer amb frissor inconscient des que els nostres ulls es toparen?

Quan agafava el vímet del cistell ple de queviures cada dit cercava el seu homòleg entre un aire de fluixedats als genolls.

Mentre buidàvem cada objecte les venes em rebentaven i endevinava els teus batecs desfermats enmig de les pestanyes tímides i arrissades.

No sabia les distàncies, ni els tremolors, ni la meua mà dreta i la teua mà esquerra que, en agafar una taronja, s'immobilitzen recíproques molt de temps.

Després fugirem...

Desembotonava, destrossava la llista d'aquella bata de *noi dels encàrrecs*.

Tu cercaves, nerviós i violent, el meu nu sota la bragueta.
Ens arrabassàrem els vestits amb dents i llops.

Suràvem confegits dins el mirall del passadís on la meua llengua
corria els viratges de cada múscul teu, acaronava les línies dures de la
teva llargària, s'enfonsava al centre de la breu i fosca circumferència,
feia complicats collars, inacabables, incrustats al coll.

I tastava l'obscura fesomia enclavada de besos.

Els teus moviments felins desprenien una boirina metàl·lica i roent
mentre fregaven els pèls de l'entreuix.

El tall rosa de la teua boca engolia els testicles...

Enrunaves el llombrígol entre ivori i llengua.

La lleugeura pelussa dels teus pòmuls fregava els mugrons, s'hi
enfonsava.

La sabonera de la teua saliva esbuca l'esfínter que es nega sense ni un
crit.

Eres una criatura, criatura ferotge, jugant amb les meves anques,
mossegant-les, mentre ja m'agenollava empès i obligat pel teu desfici
i aquest desig d'enfonsar-te dins el bell forat del meu anus.

Entabanàvem el temps amb la fortor d'un perfum censurat.

El dur gla de la teua verga, tendríssima, fuetjava l'espina i les teves
ungles dibuixaven tremolors a la cintura.

M'aferrares —posant-te el puny entre els llavis talment un inèdit
Hermes de Praxíteles esbucant de certes flamarades vells mobles, vells
quadres, vell costums, vella moral, vella família— una grapada de
saliva enmig del cul.

Jo girava el cap i bevia el teu sexe que lluià tacat de besades.

Estàvem enmig de la casa. A l'enfront de la porta i els pares que arribarien potser ara mateix.

M'enculares.

Un agulló de gust avança intensament i m'hagués pogut morir per sempre més dins la juvenesa d'aquest fris on els teus moviments i la posició d'amor fossin l'esplendor del plaer que cap erosió del cel ni del temps no serà capaç d'esborrar.

(El bell país on els homes desitgen els homes, Barcelona, 1974)

FASSER DE FRASES

*On in the days of ardent youth
I would have given my life for truth.*

*For truth, for right, for liberty,
I would have gladly, freely died.*

A

morosir la lletra d'un temps incert
és tasca feixuga d'embostes i grapades,
me moria d'un fibló en el desert
de ma sang tota oberta de capades
i de crulls i d'un miratge tan ert
d'aconhortar calladures, desfilades
enfiladisses del desitjar inert
i tan viu com el feix de roses filades
al drap de notes d'aquest concert.

(Notes de temps i viceversa, Manacor, 1981)

ESSER VERBAL

R I
etxilleres d'horabaixa cauen:
primer una, després totes plegades.

II
Fireria de daurats en els espills
d'un d'aquests casals on no hi canta
ni gall ni donzella i dents corcades
d'una boca d'escenari abandonat.

III
Si l'hora tardoral fos un trinxet.
Si els núvols ennigulassin els ulls
del caminal exhaust de tant lirisme
i els iris s'arborassin
d'il·lusioneues assussuaixines
com qui descriu la vida dels ortòpters.
Si l'amor me deixàs encallat
en braços del deliri més lúcid.
Si l'amor no tengués aturall
com un tòxic d'aquells de no dir.
Si fos tan bo de fer morir-se
de puntetes com qui diu: Fins totd'una.

(Notes de temps i viceversa, Manacor, 1981)

ZOOM D'ABÍS

*Ratlles d'un cos i un altre
no es destrien*

Branquegen els mots pel paladar
i cap verb rep igual suport.
Pas pena per la lletra i el seu bes
quan els signes acaronen la carícia.
Pens enfora i cap capvespre s'acaba
de morir mai, ni cap clovella de les hores
esdevé secall de sang ben presa.
Pas pena d'un sotrac que no té tria
per retxes de llençol, indivisibles.

(Notes de temps i viceversa, Manacor, 1981)

MIRALL DE MIRATGES FET

volen els seus dits de sal

Filar i desfilar trames
d'un espill brodat de pell.
Esfilagarsar imatges
estimades sens amor, temps
caçat per les juntes del vers
més trencadís, més fet.
Qui no sap l'endevinalla?
Morir-se i després saber.

(Notes de temps i viceversa, Manacor, 1981)

A MÀ

M

àquina de carboni orgànic
El vers: matèria sísmica
Nafra mecànica del pànic
Telers d'una alquímica
Desig: una embosta de fils
Pel miratge dels dits
Desdits

(*Signari*, Telloc, 1984-1994)

BELVEDERE D'OR

*Moriu de pensament cada matí i no
tendreu pus mai més por de morir.*
Hagakine

E *l mar enfora, com un suplici pla.*

Has escrit aquesta frase aixuixí
i no tens temps d'escoltar-la
créixer i bategar, ni de saber el gust de sa energia
de contacte, de son dibuix exacte.
Pèlion, el teler per filar tos dolors
pot esser eixa computacional ciència que domines.
No em teoritzaves sobre conjunts difusos
amb els algorismes més humans que matemàtica explora?
No m'enlluernaves amb prodigis de màquines intel·ligents
fetes per dits pitecantròpics?
I, mentrestant, només et deleixes
escorrent-te davant el sagetat Sebastià
de Guido Renni, fent de mariot
de tan casat dins la nit provinciana
o tudant-te entre el visc de les petites vanitats
de saló.
No et passàs mai pel cap, Pèlion, que aquesta lletra
és de consell o de retret.
Només qualche cosa bella i noble
com quan t'he vist cap al tard
al belvedere d'or escrivint potser

El mar enfora, com un suplici pla

m'ha fet pensar-te, coral amic, amb molt d'afecte.

(Signari, Telloc, 1984-1994)

DEA EX MACHINA

No et pensassis, moneta, que enganyes ningú
amb la cal·ligrafia aplicada dels teus poemes,
Cal·líroe, vols desfressar una veritat
que et desfavoreix: la imperfecció
de tes formes. Dit en paraules
més clares, reina: el teu mal cap
paralitza qualsevol tremolor del vers
i els sonets que publiques perboquen avortons
que, impúdica, i això és un amoret,
deixes descomponent-se davant els ulls
d'un desert de Lectors. Felicitament.

(*Signari*, Telloc, 1984-1994)

TEMA D'AQUAREL·LA

Fràgil ocelló que et rabeges
dins els solcs vermells d'argila
digue'm d'on vén's, què menges
qui t'estima i et vigila.
Cercaré el color de tes retxes
a la guia on el teu nom desfila
i sabré com refiles i festeges
ta història i el teu nom de pila.
I quedarà gravat dins el poema
i seràs de mon temps un emblema
i viuràs mentre el paper es crema
com d'un instant sencer el tema.

(*Signari, Telloc, 1984-1994*)

JUBILÓS EPITAFI

Les escriptures són unes fràgils, severes i jubiloses lluites contra la mort.

I (LLOVA)

N

o hi ha cap escenografia més noble:
El rectangle just de maresos i líquens negres
Amb estepes i una mata vora el coll
Quadrat del pou fronterer entre camp i bosc:
Quina joiosa tomba d'aigua
Feta abandó! Quina fulguració discreta
D'un mirall davall terra: bategant.

II (POU DE POR)

La poesia és una mètrica o no és.

Com l'ohhh que el nin amolla tremolós
Dins el pou, per fer por a la por,
Així ix l'alè eixelebrat del gos
D'aquesta mala bava color d'or
Del pus.
No classifiquis els rugits del sentit
Que t'enclava al paper, ni la veu
D'una melopea que mou el dit
Del sexe, obligat al camí de la creu
Del mal.
Aniràs teixint per rierols de tinta
Els fondals on naufraga la set
De tant pler afadigat, la cinta
D'uns gemecs de correguda que emet
Un cos
Sollat de temps. Potser la silenciosa
Claror d'unes ales obertes al vol
Del capvespre entintat de pell rosa
T'obriran els secrets d'estar sol
Com mai.
Respiraràs ofec, coneixeràs el so
Darrer,
La visita exacta del plor
Seràs tu: estranger.

III (M'ENTENDRÀ)

M'entendrà vol dir em va fer tornar tendre:
M'amarà d'una trencadissa vivor
Com si l'epifania d'un teixit embrionari
Fos ma pell enamorada.

IV (PANTEIX)

Serà de cop —encara que ja hi era—:
Potser qualcú se'n temerà tot d'una
El final és exacte en l'espera
Un panteix fort la vida engruna.

V (PRE-SENTIMENT)

L'art és utilitari o no és.

Feia feredat: sap que té el temps comptat
I amb la noblesa més sentida
De l'home, fa del sofrir vida.
No és una història qualsevol
Exercici de triar cap i vol
Sense dol
Com un borratxo exacte.

VI (REMOR D'ALES)

*M'albiren amb manta cura
bo i curulls llurs ulls ferrenys
que àdhuc ací nogensmenys
hi ha quelcom que em don fretura.*

P. Q.

Tenc una aritja al coll de la paraula
Com si se'm fes un nus gordià a la gola
Com si cada so fos una baula
Que no sona.

VII (DEIXONDIR)

El meu amat fica l'eina per excel·lència dins la cova del mot.

BB

El sentiment més fondo és un aglà simbiòtic
Liquen i rovell sobre la pedra llosa
Del pou rectangular, osmòtic
Desig d'unes aromes de la pell commosa
Pel contacte primer d'un tòpic
Bes: descripció de la carícia fosa
I regirada: invitació al Tròpic.

VIII

*No cal sentir quines ordres dona
per a saber si algú té autoritat.*

— WH A

El falcó, l'avió: tots dos de cop dins el cel
I *Je vous pense avec tendresse*
a la mirada en punt d'horabaixa.
Nial inutilitat del vers: Vine!

IX (VIDA VITENC ENVIT)

*Les matemàtiques ens ensenyen l'art de pensar com a sistema
tancat de transformacions —sistema seguit i clos.*

PV

Cal que l'explorador afini la distància
Repetició i descobriment germans bessons tan rars
Semblava tot sabut quan definí abundància
Subterrània, per un ull de les mars:
Maresos incandescents tan clars
Eixien dins la cova negra: Lactància

De lletrada; tinta: bonior: exuberància
Creixien les amors amb els atzars
I la còrpora mia s'esbucava lenta
Sota la llosa planter de vida ardenta
Mentre defora no veien ni sabien bategars
I ploraven la fi de tota empena.

X (MINIAT TURMENT D'AMOR)

*Menyspreen els teus xiscles d'alegria / el mot inútil i la vil
cançó: / tes ales, afanyant-se tot el dia, / frenètiques esborren la
lletjor.
J. C.*

Pastava les paraules adesiara
Per fer el pa d'una fam insaciable
I tovaven les frases per la clara
Tebior d'una pena entranyable
Perquè els focs que l'amor amara
Eren marcits com un mal incurable
Sense celràs, ni tremp, ni gatzara.

XI (M'ETS AMIC, AMAT, AMOR: HUMOR)

Popper, poper, paper: Quin fester!

Recordaves les paraules alades de Llull
—E los aucells feniren llur cant—
Paties el fi turment d'aquell crull
—E l'amic morí, en l'alba, per l'amat—
Obert de pit en ample pel trull
De la festa: et contradeies com un infant
Aviciat, ressentint-te brut i sull
Amarat d'avorrimient i d'espant
Fins que te'n temeres: al capcurucull
Del dolor et cal saber viure l'instant
Sense passat i sense amor: sense deixant.

La hi entrà a les seques.

B. B.

L'enyor, l'enyor com un blau
Que no saps com t'has fet
Al lloc més íntim: com un clau
Per entrar en la presència: tret
Repetit, desullada emoció cau,
Boirosa solitud d'un vell plet
Calidesa gelada, vol d'au
Sense destí, desert inconcret:
Enyor, enyor, abisme i frau
d'un cor perdut tirant pel dret.

Índex

<i>Sgt. Peppers' s wants you</i>	11
<i>Adolescent de sal</i>	15
<i>Electroencefalograma d'un amor anal</i>	16
<i>Lluita de classes</i>	19
<i>Fasser de frases</i>	22
<i>Esser verbal</i>	23
<i>Zoom d'abís</i>	24
<i>Mirall de miratges fet</i>	27
<i>A mà</i>	28
<i>Belvedere d'or</i>	29
<i>Dea ex machina</i>	30
<i>Tema d'aquarel·la</i>	33
<i>Jubilós Epitafi</i>	34

L'autor va fer la lectura de *The Blazing Library* a
l'auditori del Centre de Cultura de Sa Nostra —
Palma— el dia 7 de març de 1994 a les
20 h. A continuació hi va haver al bar
del casal una *performance* poètica
amb un muntatge de *graffiti*
dels poemes sobre paper
d'estrassa i es va lliurar
a cada lector un
minilibre objecte
signat pel
poeta

Lectures poètiques anteriors col·lecció POESIA DE PAPER

- núm. 1: Antonio Colinas
- núm. 2: Josep M. Llompart
- núm. 3: Luis Antonia de Villena
- núm. 4: Lluís Alpera
- núm. 5: Francesc Parcerisas
- núm. 6: Fanny Rubio
- núm. 7: Ángel Crespo
- núm. 8: Julio Herranz
- núm. 9: Pere Rovira
- núm. 10: Jaume Pomar
- núm. 11: Manuel Jurado López
- núm. 12: Toni Roca i Pineda
- núm. 13: Margalida Pons
- núm. 14: Luis Garcia Montero
- núm. 15: Enric Cassassas Figueres
- núm. 16: Ponç Pons
- núm. 17: Andreu Vidal
- núm. 18: Pen Club Internacional

Col·lecció poesia de paper
núm. 19

Universitat de les
Illes Balears

